

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. B.**, zast. Mgr. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Ovenceká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 1. 2017, čj. OAM-644/ZA-ZA15-P10-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 9. 2018, čj. 29 Az 19/2017-84,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Filipu Schmidtovi, LL.M., advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Žalobu proti napadenému rozhodnutí krajský soud shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, neboť v něm chybí konkrétní úvahy přezkumu v intencích žalobních bodů či vyjádření soudu k jednotlivým důkazům, zejména objektivní a jakkoliv detailnější rozbor informací o zemi původu. Krajský soud blíže neodůvodnil, proč vyhodnotil důkazy o stěžovatelově psychickém stavu jako zavádějící a účelové. Odůvodnění rozsudku také postrádá hodnocení důkazního materiálu předloženého stěžovatelem v průběhu řízení. Krajský soud podle stěžovatele nezohlednil žalovaným nedostatečně zjištěný stav věci; ten neměl dostatečné informace o zemi původu, které by byly přizpůsobené individuální situaci stěžovatele [chybí zaměření dokazování (zpráv) na otázku psychiatrické a psychologické péče obětí domácího násilí, aktuální informace k situaci v oblasti místa pobytu žalobce (města Jalabat a Oš), kde docházelo k nepokojům mezi Kyrgyzy a Uzbeky]. Lakonické závěry, že stěžovatel už je v současné době zletilý a může se o sebe postarat sám, nereflktují intenzitu prožitých traumat a tedy možnost jeho bezpečného a klidného návratu. Žalovaný vycházel z neaktuálních zpráv mapující rok 2015, i ty obsahovaly některé minimálně znepokojující informace. Stěžovatel je přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu, obává se pronásledování, neboť matka i sám stěžovatel byli

obětmi domácího násilí. Matka stěžovatele se snažila o nalezení ochrany v zemi původu. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2018, čj. 7 Azs 162/2018-47, a uvedl, že ačkoliv nehovořil o etnickém pronásledování, má za to, že v něm obsažené informace o nepokojích na jihu země byly podstatné i v jeho případě pro posouzení skutečného nebezpečí vážné újmy, neboť pochází ze stejné oblasti. Rovněž je přesvědčen, že v jeho případě stát není ochoten a schopen poskytnout efektivní ochranu před možnou vážnou újmou ze strany otce, resp. v rámci konfliktu na jihu země.

[3] K humanitárnímu aspektu žádosti stěžovatel uvedl, že z Kyrgyzstánu odešel ve 14 letech, neboť byl dlouhodobou obětí domácího násilí ze strany otce. Matka jej ještě jako nezletilého nechala v Polsku, následně přicestoval do České republiky, kde má jediné funkční rodinné vazby (v Praze žije jeho teta, sestřenice a bratranec). V důsledku prožitých traumat trpí psychickými problémy. Namítl, že rozhodnutím o neudělení mezinárodní ochrany dochází k porušení čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, a odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2008, čj. 5 Azs 46/2008-71, a ze dne 25. 1. 2013, čj. 5 Azs 7/2012-28.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na odůvodnění správního rozhodnutí i rozsudek krajského soudu a uvedl, že nespátřuje v postupu soudu ani svém žádné pochybení. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti zamítl.

[5] Po posouzení přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve věcech mezinárodní ochrany v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. nejprve zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud v této souvislosti předně poznamenává, že usnesení, jímž Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítá, nemusí být podle § 104a odst. 3 s. ř. s. odůvodněno. Přesto však Nejvyšší správní soud uvádí následující.

[6] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se podle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost je přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu je shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v nyní projednávané věci byl dán některý z důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně vlastní zájmy stěžovatele nepřesahuje. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[8] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

[9] Ustanovenému zástupci se podle § 35 odst. 9 s. ř. s. s přihlédnutím k § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování 3 100 Kč za jeden úkon právní služby (sepsání doplnění kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč. Odměna advokáta byla zvýšena o DPH ve výši 21 %, tj. 714 Kč. Celkem tedy náleží na odměně částka 4 114 Kč, která bude Nejvyšším správním soudem na účet ustanoveného zástupce vyplacena ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení. Odměnu za převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu] Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci nepřiznal, neboť nedoložil první poradu s klientem.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. února 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu